μου. δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ἐλπίσω ἀνατροπὴν συμφωνίας ἐγγὺς οὔσης νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἐνῷ λοιπὸν ἐσκεπτόμην περὶ ἄλλου τρόπου ἐφόδου, ἡ ἅμαξα ἔτρεχε καὶ ὁ καιρὸς συγχρόνως· καὶ, καθὼς ἐγὼ ἐβαδίζα, ἦτον φόβος πολὺς μή με καταλάβῃ τὸ τέλος τοῦ ταξειδίου τόσον ὀλίγον προχωρημένον, ὅσον ἤμην εἰς τὴν ἀρχήν. Ὅθεν ἀρχίζα πλέον νὰ καταφρονῶ τὸν ἑαυτόν μου διὰ τὴν ἄγονον ὅλως φαντασίαν μου, ὅταν ἡ ἅμαξα ἐσταμάτησεν εἰς σταθμόν τινα ὅπου ἔπρεπε νὰ μείνωμεν ἓν τέταρτον τῆς ὥρας.

Ἀμέσως τότε ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης ὑπηρέτης πανδοχείου, προσκαλῶν τοὺς ὁδοιπόρους νὰ καταβοῦν, καὶ νὰ προγευθοῦν καφὲν μὲ γάλα, καὶ ἄλλα τινὰ φαγητὰ πρόχειρα.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ, ἀκοῦς ἐκεῖ, πῶς δὲν ἐρχόμεθα· ἐξεφώνησεν ὁ κατὰ προσδοκίαν πενθερός μου. Ἔλα, Πιπίνα μου, γρήγορα· μόλις ἔχομεν καιρὸν νὰ ροφήσωμεν ὀλίγον καφέν· δὲν ἔχομεν βέβαια σκοπὸν νὰ περάσωμεν ἐδῶ τὴν νύκτα.

— Εὐχαριστῶ, πάτερ μου, ἀπεκρίθη ἡ νεᾶνις, χωρὶς νὰ σηκώσῃ κἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τὴν ἀγαπητήν της ἐπιφυλλίδα· δὲν πεινῶ παντάπασι.

— Καλὲ, καλὲ, τί λέγεις; καφὲν, καλὲ, μὲ γάλα ζεσταμένον. . . .

— Εὐχαριστῶ, πάτερ μου· εἶναι πολλὰ πρωΐ ἀκόμη

— Ὅπως θέλῃς· τόσῳ χειρότερα διὰ σὲ ἂν ὕστερα πεινάσῃς· ποῖος σοῦ πταίει;

Καὶ, ταῦτα λέγων, ἔθετε τὸν ἕνα πόδα καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἄλλον εἰς τὸ ὁποπόδιον τῆς ἁμάξης, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐπάτησε καὶ μὲ τοὺς δύω τὴν γῆν.

Εἶχα μαζωχθῆ εἰς τὴν γωνίαν μου ὥστε νὰ φαίνωμαι τὸ πλέον ἄκακον ζῶον τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτον ἀνάγκη τοσούτων προφυλαξεων, διότι ἀνύποπτος ἦτον ὁ γενναῖος, οὔτε συνέλαβε κἂν τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτον φρονιμώτερον καὶ εὐσχημότερον νὰ προσκαλέσῃ τὴν θυγατέρα του νὰ τὸν συνοδεύσῃ.

Ὁ πανδοχεὺς μ' ἐπροσκάλεσεν ἐπίσης νὰ καταβῶ καὶ νὰ τὸν συνοδεύσω εἰς τὴν τράπεζαν τῶν ξένων του· ἀλλὰ, καὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἂν ἤμην νηστικὸς, δὲν θ' ἄφινα τὴν θέσιν μου εἰς παρομοίαν στιγμήν.

Δ'.

— Λοιπὸν, κύριε, μοῦ εἶπε μετὰ μικρὰν παῦσιν στραφεῖσα αἴφνης πρὸς ἐμὲ, ἐσχηματίσατε βέβαια εἰς τὴν ἰδέαν σας τὴν εἰκόνα τῆς νέας τὴν ὁποίαν θὰ νυμφευθῆτε; Εἶναι ὡραία, ἐν πρώτοις;

— Ὦ! ἄγγελος!

— Μαλλία μαῦρα;

— Ὄχι, μαλλία ξανθὰ ὡς τὰ ἐδικά σας.

— Ἀ! κύριε, τὰ μαῦρα εἶναι ὡραιότερα.

— Δὲν τὸ φρονῶ.

— Καὶ οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ, τότε;

— Ναὶ, οἱ μεγάλοι γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ, ὡς οἱ βλέποντές με ταύτην τὴν στιγμήν.

Ἐκοκκίνισεν.

— Ἀλλὰ, κύριε, δὲν πρόκειται περὶ ἐμοῦ.

— Καὶ ἂν, κατὰ μίαν τῶν ἀνηκούστων ἐπιστάσεων τὰς ὁποίας δὲν θέλομεν νὰ πιστ[illegible] ὡμοιάζετε κατὰ πάντα μὲ τὴν σύζυγόν μου;

Ἂν εἰς ἄλλην παρὰ παιδίον ἔλεγα ταῦτ[illegible] ἐπερίπαιζε· ἀλλ' εἶχα νὰ κάμω μὲ ἀθῶαν [illegible] καὶ τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει.

— Τὴν εἴπατε ὅμως πολὺ ὡραίαν!

— Μήπως ἠπατήθην;

Ἡ κυρία Πιπίνα ἐκοκκίνισε καὶ πάλιν.

— Τότε λοιπὸν, κύριε, μοῦ εἶπε μὲ πόν[illegible] μοῦ ἔδωκε πολλὰ καλὴν ἰδέαν περὶ τῆς εὐ[illegible] ἂν τόσον εὔκολα ἦναι κάνεις ἄγγελος ὡρα[illegible] ἠξεύρω διατί θὰ λυπηθῆτε, ἀφοῦ πλη[illegible] ἀγγέλων ἠμπορεῖτε ν' ἀπαντήσετε.

Ἀπεκρίνετο δὲ οὕτως ὡς εἰς ἁπλοῦν φ[illegible] διότι δὲν εἶχε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν τοῦ σκοποῦ πρὸς τὸν ὁποῖον πασαμία τῶν φ[illegible] ἔτεινεν· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξηγηθῶ σαφέστ[illegible]

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ! ἀπεκρίθην.

Ἔγεινε καὶ δευτέρα παῦσις, καὶ νέα σιω[illegible]

— Κύριε, ἐπανέλαβεν ὡς σκεπτομένη, ὅλοι οἱ νυμφευόμενοι ἄνδρες σχηματίζουν μὲ τὴν φαντασίαν των εἰκόνα τινὰ, τὴν ὁποί[illegible] λουσα σύζυγός των πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ, [illegible] τὴν ἀγαποῦν;

Ἡ νεᾶνις, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, διευ[illegible] μελετωμένην τῆς ὁμιλίας μου σειράν· ἔπρ[illegible] νὰ ὠφεληθῶ. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ εἰπῶ ἀλήθει[illegible] ἐπιτύχω ἔπειτα τὸ τέλος νομιμοποιεῖ πάντ[illegible]

Ἀπεκρίθην λοιπὸν καταφατικῶς μὲ τ[illegible] ραν ἀναισχυντίαν.

— Ἂν ἦναι τοῦτο, ἠκολούθησε, καὶ ἐ[illegible] σεν ἰδανικὴν εἰκόνα.

— Ποῖος;

— Ὁ μέλλων νυμφίος μου, κύριε, [illegible] πως ἀπεκρίθη.

— Ἀ! ναὶ, τὸ εἶχα λησμονήσει.

— Πολὺ καλὰ, κύριε· ἂν ἔρθασε νὰ [illegible] αὐτὸς καθὼς ὑμεῖς τοιαύτην εἰκόνα, καὶ [illegible] κάμῃ κάμμίαν πρὸς χάριν μου συγκατάβ[illegible] νὰ ἀπελπισθῶ ὅτι θὰ μ' ἀγαπήσῃ ποτὲ ὁ [illegible] Εἶναι ἀλήθεια;

— Καλὲ, ὄχι δὰ, κυρία μου . . .

— Ὦ! μὴ ζητῆς νὰ μὲ παρηγορήσῃς· [illegible] μου δὲν θὰ μ' ἀγαπήσῃ ποτέ· διότι πῶς [illegible] τὸν νὰ ὁμοιάζω ἀπαραλλάκτως μὲ τ[illegible] φαντασίας του;

— Ἀ! ἂν σᾶς εἶχεν ἰδεῖ.

— Ἀλλὰ δὲν μὲ εἶδε. Καὶ ὁ πατήρ [illegible] δὲν τὸν εἶδε ποτέ.

— Πῶς! οὔτε ὁ πατήρ σας;

— Ὄχι, κύριε· τὸ συνοικέσιον ἐσυμφ[illegible] συγγενῶν. Ὁ πατήρ μου εἶναι πλούσι[illegible] πολλὴν προῖκα. Ὁ νέος καὶ τώρα ἔχει [illegible] σίαν, ὡς φαίνεται, καὶ κληρονομίαν ἐλπ[illegible] περισσότερον δὲν ἐχρειάζετο διὰ τὸν πατ[illegible] εἶχε τοὐλάχιστον πληροφορηθῆ ἀπὸ τ[illegible]